

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Telefon: (06-1) 443-5573, Telefax: (06-1) 443-5733

BM telefon: 33-104, 33-140, BM telefax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/806/ /2012. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 219/2012. (VI. 19.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Törvényszéknek címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszékhez (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos, a Magyar Polgári Jogvédő Mozgalom vezetője (a továbbiakban: panaszos) és az ingatlan tulajdonosa – akivel szemben egy bank végrehajtási eljárást kezdeményezett, melynek keretében ingatlanát árverésen értékesítették – 2011. november 29-én, postai úton terjesztettek elő panaszbeadványt a 2011. november 22-én lezajlott végrehajtási eljárásban történt rendőri közreműködés miatt.

A panaszbeadványt csak a végrehajtás alá vont ingatlan tulajdonosa látta el aláírásával. A Panasztestület ezért határidő tűzésével hiánypótlásra hívta fel a panaszosokat, akik válaszul küldtek egy meghatalmazást, amelyben az ingatlan tulajdonosa meghatalmazta a panaszost, mint a Magyar Polgári Jogvédő Mozgalom elnökét, hogy a Marcali Bíróságon és a Fővárosi Bíróságon – a megjelölt számon – folyamatban lévő ügyeiben jogvédőként helyette és nevében eljárjon. A panaszeljárással kapcsolatos meghatalmazást az érintettek nem bocsátottak a Panasztestület rendelkezésére, ugyanakkor a panaszos saját nevében és aláírásával ellátva előterjesztett egy panaszbeadványt az ügygel kapcsolatban, amelyben panaszát az alábbiakban foglaltak szerint adta elő.

1.) A panaszos állítása szerint a végrehajtás alá vont ingatlant egy, a Fonyódi Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőr vásárolta meg, ezért sérelmezi, hogy a végrehajtási eljárás helyszínét fonyódi rendőrök biztosították.

2.) Az ingatlantól két utcával távolabb több rendőrségi gépjármű és rendőr tartózkodott. A túlzott rendőri jelenléte a panaszos indokolatlannak és aránytalannak tartotta.

3.) A végrehajtó szándékosan figyelmen kívül hagyta a panaszos érvényes meghatalmazását, és arra utasította a helyszínen lévő rendőröket, hogy ne engedjék be a panaszost a végrehajtás alá vont ingatlanba, illetve annak tulajdonosával több alkalommal azt üzenté a panaszosnak, hogy nem kíván vele kommunikálni.

4.) A rendőrök sem vették figyelembe a végrehajtás helyszínén bemutatott meghatalmazását, ezért a panaszos jogvédő munkáját nem tudta érdemben kifejezni. Képviseleti jogát sértve akadályozták abban, hogy a megbízójával kapcsolatba lépjen. A rendőröknek a végrehajtó folyamatosan olyan utasításokat adott, hogy a panaszost nem engedhetik be a házba, nem léphet be a területre. A rendőrök fenyegetően léptek fel a panaszossal szemben, mikor közölték vele, hogy „ha egy lépést is tesz, azonnal megbilincselik és beszállítják a rendőrségre”. A panaszos véleménye szerint „ez hatalommal és hivatali helyzettel való visszaélés” volt.

A panaszos a fentiek mellett beadványában előadta a végrehajtási eljárásban eljáró végrehajtó tevékenységével összefüggő és a bírósági eljárással kapcsolatos kifogásait is.

A Panasztestület vizsgálatát kizárólag a rendőri szervek, a rendőrként szolgálatot teljesítő személyek fellépésére terjesztette ki. Megállapította, hogy a panaszolt intézkedések érintették a panaszosnak – az intézkedés időpontjában hatályos – a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 58. § (1) bekezdése szerinti szabad mozgáshoz való alapvető jogát.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy a végrehajtás helyszínén a rendőrök jogszabályi kötelezettségeiknek eleget téve és kellő felhatalmazás birtokában cselekedtek, amikor a panaszost az érintett ingatlanra való bejutásban megakadályozták, és azzal nem sértették meg szabad mozgáshoz való jogát.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2011. január 12-én kelt beadványa;
- a Fonyódi Rendőrkapitányság Balatonlelle Rendőrőrs r. főtörzsőrmesterének 14030-105/5-1/2012/P. számú, 2012. február 20-án készült jelentése;
- a Marcali Rendőrkapitányság mb. vezetőjének 14040-807/2012. ált. számú, 2012. február 27-én kelt tájékoztatása.

III.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést fogyanatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Mivel a határozat tárgyát kizárólag az Rtv. felsorolt fejezeteiben nevesített rendőri intézkedések elleni panaszok elbírálása képezheti, ezért a panaszos által a bírósági eljárással kapcsolatban, illetve a végrehajtási eljárást fogyanatosító végrehajtó tevékenységével összefüggésben – és a fent ismertetett 3.) pontban – előterjesztett kifogások vizsgálata ezen eljárás keretében hatáskör hiányában nem volt lehetséges.

A panaszos alapvető jogát az 1.) és 2.) pontban előadott körülmények nem érintették – ezért nem is sérthették –, így a határozatban kizárólag a 4.) pontban megfogalmazott panaszok elbírálására került sor.

IV.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

A panaszos sérelmezte, hogy a biztosítást végző rendőrök a végrehajtó utasítására nem engedték be a végrehajtás alá vont ingatlan területére. Nem vették figyelembe a végrehajtás helyszínén bemutatott meghatalmazását, ezzel akadályozva jogvédő munkáját. Képviseleti jogát sértve megakadályozták abban, hogy a megbízójával kapcsolatba lépjen. A rendőrök fenyegetően fellépve közölték a panaszossal, hogy „ha egy lépést is tesz, azonnal megbilincselik és bezáratják a rendőrségre”. A panaszos véleménye szerint a rendőrök visszaéltek hivatali helyzetükkel.

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 37. §-a szerint:

„(1) Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az állami és a helyi önkormányzati szervek által foganatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonsága megóvásához segítséget nyújt, valamint a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszercselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, továbbá – ha a végrehajtási kényszercselekményre feljogosított az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv közreműködését kéri – végrehajtja a bíróság intézkedésében meghatározott adós személye elleni kényszercselekményt.

(2) A rendőrt az erre irányuló kérelem alapján az illetékes rendőrkapitányság vezetője rendeli ki, sürgős esetben a végrehajtási cselekményt foganatosító szóbeli kérésére is. A rendőr a végrehajtás helyszínén a közreműködést kérő intézkedése alapján működik közre. Sürgős kirendelés esetén a rendőrkapitányság vezetője legalább kétfős járőrt vezényel ki, amelynek vezetőjét a parancsnoki állományból jelöli ki.

(3) A rendőr végrehajtási cselekményeket nem végezhet, a végrehajtót kizárólagosan megillető kényszercselekményt nem foganatosíthat, rakodási, szállítási munkában nem vehet részt. A rendőr az Rtv.-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett gondoskodik arról, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől.

(4) A rendőr szolgálati előjárója köteles gondoskodni erősítésről, ha a feladat teljesítése nehézségekbe ütközik.”

A Fonyódi Rendőrkapitányság Balatonlelle Rendőrőrs végrehajtási eljárásban közreműködő r. főtörzsőrmestere 14030-9598/2011/id. számú jelentésében leírja, hogy a helyszínen K. K. r. százados tartott eligazítást a kilakoltatásra és a helyszín biztosítására vonatkozóan. A végrehajtó a rendőröknek azt a tájékoztatást adta, hogy a végrehajtás ideje alatt kizárólag az ingatlan korábbi tulajdonosa, az új tulajdonos, a végrehajtó maga, a végrehajtó segédje és a költözésben közreműködő munkások léphetnek be az ingatlan területére.

A rendőri jelentés szerint a panaszos a helyszínen egy jogvédő szervezet elnökeként mutatkozott be, majd beszélt a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság sajtószóvivőjével és bemutatott neki egy dokumentumot. Az említett iratot a sajtószóvivő a végrehajtónak is bemutatta, aki azonban továbbra sem engedélyezte a panaszos belépését az ingatlan területére. A rendőrök a panaszost a végrehajtó utasítására tekintettel nem engedték be az ingatlan területére, amely döntésről a sajtószóvivő a panaszost is tájékoztatta.

A Marcali Rendőrkapitányság mb. vezetőjének 14040-807/2012. ált. számú tájékoztatása szerint a panaszos a végrehajtással érintett személy jogvédőjeként mutatkozott be a helyszínen lévő rendőröknek, és követelte, hogy engedjék be az ingatlanba. Ekkor meghatalmazással még nem rendelkezett, azt csak az ingatlan volt tulajdonosának megérkezését követően mutatta fel. A rendőrök nem foganatosítottak a panaszossal szemben intézkedést, azonban többször is fel kellett szólítaniuk arra, hogy „provokatív” magatartásával hagyjon fel. A panaszos – elmondása szerint – a kilakoltatást kívánta megakadályozni, mivel azt jogszerűtlennek tartotta. A rendőrök a helyszínen tájékoztatták arról, hogy a végrehajtást irányító személy nem járult hozzá ahhoz, hogy az ingatlan területére bebocsássák, mivel a végrehajtást elszenvedő személy már a helyszínen tartózkodott. Az utóbbi személy és a panaszos végig kommunikálni tudtak egymással az ingatlan kerítésén keresztül.

A Szolgálati Szabályzat 37. § (2) bekezdésének 2. mondata szerint a rendőr a végrehajtás helyszínén a közreműködést kérő intézkedése alapján működik közre.

A Szolgálati Szabályzat 37. § (3) bekezdésének 2. mondata szerint a rendőr az Rtv.-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett gondoskodik arról, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől.

A jogszabály rendelkezése alapján a rendőrök a végrehajtási eljárásban kötelesek voltak a végrehajtó intézkedéseinek megfelelően közreműködni. Tekintettel arra, hogy a végrehajtó erre vonatkozó utasítása alapján – jogszabályi kötelezettségüknek eleget téve – tartották távol a panaszost a végrehajtás helyszínétől, ezért a panaszt elutasítom.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

V.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalásában vizsgálta a végrehajtás helyszínén tapasztalt rendőri jelenlétet, amellyel összefüggésben – mivel megítélése szerint a marcali rendőrök jelenléte nem felelt meg az objektív pártatlanság követelményének – a végrehajtás alá vont ingatlan tulajdonosának vonatkozásában megállapította a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét.

A panaszos által előterjesztett beadványban kifejezetten a marcali rendőrök jelenlétét, illetve a rendőri intézkedések elfogultságát kifogásoló panasz nem szerepel, a panaszos csupán a rendőrök túlzott létszámában való megjelenését, valamint jogvédői munkája akadályozását sérelmezte. Tekintettel arra, hogy jelen panasz eljárás kérelemhez kötött, így a vizsgálat kizárólag a panaszban előadottakra terjedhet ki. A Fővárosi Törvényszék 20.K.33.505.2010. számú ítéletében megjegyezte, hogy a közigazgatási eljárás során mind az FRP-nek, mind pedig az alperesnek csak az a kötelessége, hogy a felperesi panaszban rögzítettek vizsgálja, és ebben a körben jogszabályi hivatkozással alátámasztottan érdemben állást foglaljon. A marcali rendőrök megjelenése jogszerűségének érdemi vizsgálatát a Ket. 29. § (1) bekezdésében foglaltak alapján – kérelem hiányában – ezért mellőztem, ugyanakkor megjegyzem, hogy a Római Egyezmény 6. Cikkének alkalmazása során kidolgozott pártatlansági tesztek kifejezetten a bírói hatalmi ág működéséhez kötődnek. Tekintettel arra, hogy a rendőrök a végrehajtás helyszínén nem ítélkezési, hanem végrehajtási feladatokat láttak el, tevékenységük eltérő megítélés alá eshet a bírók eljárásához képest.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése¹, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein² alapul.

¹ Rtv. 92. § (1) bekezdése:

„Akinak az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

² Rtv. 93/A. § (6)-(7) bekezdései:

„(6) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 29. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés a) pontja, 109. § (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (6) és (7) bekezdései;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 37. §-a.

Budapest, 2012. augusztus „ „

Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány

(7) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”